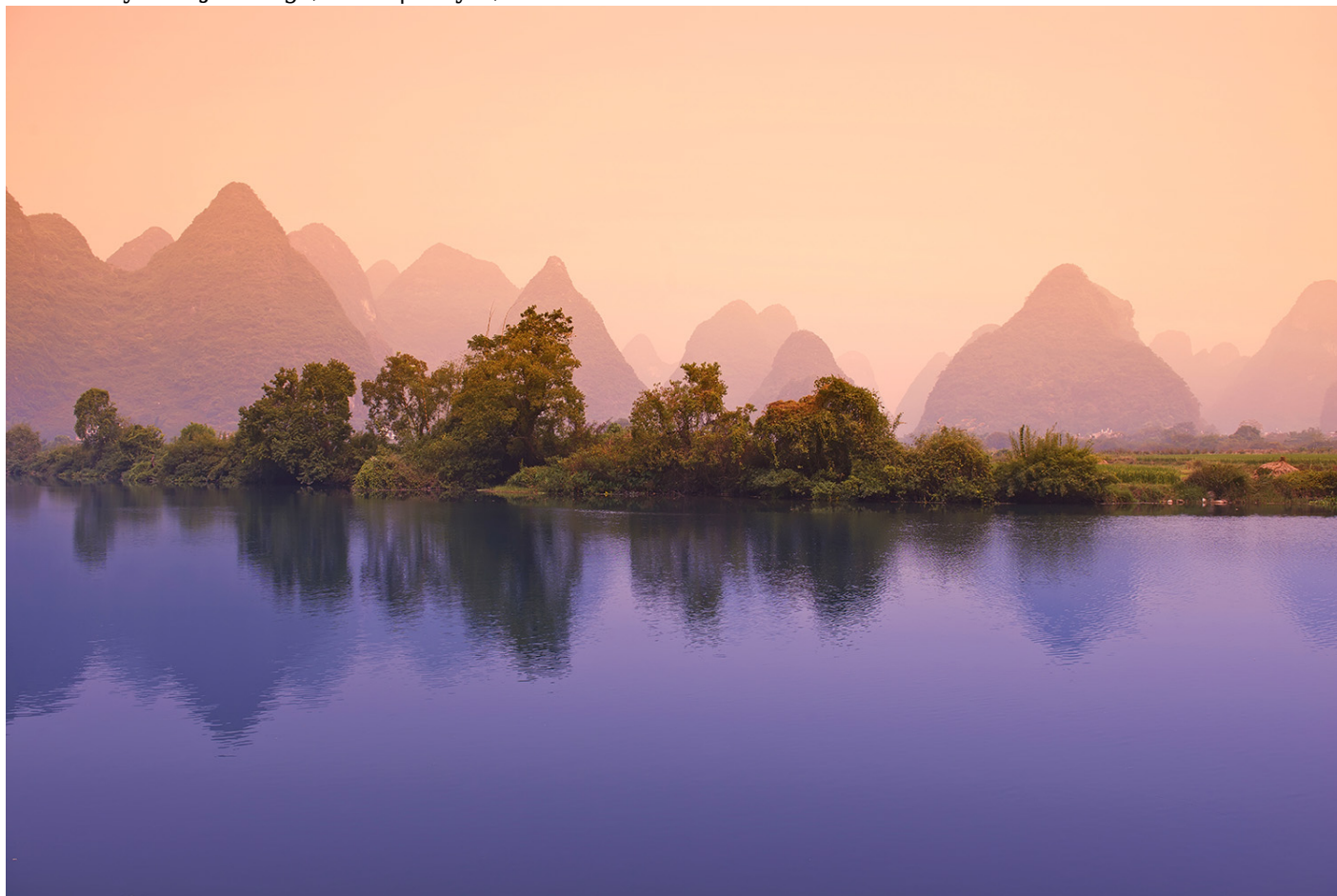

Въпросът за наказанието - Част III

written by Tim Jennings, M.D. | May 7, 2008

Добре, ако Бог не трябва да използва силата Си, за да налага наказания, а за да възпрепятства разрушителното действие на греха и в крайна сметка просто „пуска“/„оставя“ грешниците, които Го отхвърлят,

и те загиват в резултат не на друго, а на собственото си заразено състояние и избор, тогава как да разбираме всички текстове в Библията, които говорят за огън, сяра, ад, изгаряне и т.н.? Нека да разгледаме някои от тези текстове и да видим какво наистина казва Библията.

В Исая 33:14-15 четем: „Грешните в Сион се боят; трепет обзема безбожните; и казват: Кой от нас ще обитава при поглъщащ огън? Кой от нас ще обитава при вечни пламъци? Който ходи праведно и говори справедливо, който презира печалбата от насилствата, който отърсва ръцете си от дароприемство, който запушва ушите си, за да не чуе за кръвопролитие, и който затуля очите си, за да не види злото...“.

Чакайте малко! Нима Библията казва, че праведните, а не нечестивите, са тези, които живеят в поглъщащия огън? Вярваме ли в Библията, или вярваме в лъжите на Сатана, обхванали дълбоко умовете ни, толкова познати на нашето мислене, толкова удобни за живота ни, че да затворим умовете си за Божието слово, за да се придържаме към познатата лъжа? Или сте готови да

отворите съзнанието си, за да изследвате Божието слово и да прегърнете истината, която то съдържа? Нека да видим какво още казва Библията.

В Изход 3:2-4 Бог говори на Мойсей от горящата къпина; и какво прави храстът? Гори, но не изгаря. Дякон Стефан в Деяния 7:30-36 потвърждава този разказ.

В Изход 24:17 Бог идва до Синай и Неговото присъствие е описано като „огън, който поглъщаше“, но разтапяха ли се елементите като при ядрена експлозия?

2 Летописи 5:14 и 7:1-3 ни казват, че когато Соломоновият храм е бил посветен, свещениците не могли да влязат, защото блясъкът на Божиата огнена слава бил твърде голям! Но храмът изгорял ли е? Горещината ли е държала свещениците на разстояние?

Йезекиил 28:14,16 ни казва, че, преди да падне, Луцифер е ходил сред „огнените камъни“ на Божието присъствие. Бил ли е този огън разрушителен?

Матей 17:2. Хълмът на преображението. Исус в човешкото Си тяло, което все още е било подвластно на смърт (умира на кръста малко след това), е окъпан в огън. Лицето му блести като слънцето и дрехите Му са ярко бели, но изгарят ли? И дали Той получава изгаряния от трета степен?

Евреи 12:29 казва: „Нашият Бог е огън, който пояжда“.

В Откровение 22:5 четем, че в новата земя няма да има нужда слънцето и луната да осветяват земята, защото Божието присъствие ще бъде нейната светлина!

Каква е лъжата, която Сатана ни е наложил? Какво е изкривяването, влязло в умовете на твърде много хора? Не е ли точно това, мястото, където не искате да отидете; мястото, в което не искате да бъдете през вечността; мястото на вечното изгаряне и поглъщащия огън – с други думи, традиционната християнска концепция за ада? И все пак Библията казва, че това място е Божието присъствие, Неговият трон е заобиколен от стъклено море, „смесено с огън“ (Откр.15:2)!

Праведните ще бъдат преобразени от тази животворяща слава – както Мойсей е преобразен след 40-те дни, прекарани с Бога. Мойсей слиза от планината и лицето му излъчва тази огнена слава (Изм. 34: 29-35). Но дали той е имал изгаряния от трета степен? Не, огънят не му е навредил. Ами децата на Израил? Какво правят, когато виждат Мойсей? Молят го да сложи покривало върху лицето си, защото тази светлина им причинява мъка и страдание. Но какви страдания? Страдания на ума. Защо? Защото съвестта им е виновна, защото те не ценят Божиите методи и принципи, защото предпочитат лъжата и егоизма; светлината на небесната любов и истината ги кара да страдат.

При Второто пришествие на Христос същият този огън преобразява праведните. Ние сме променени в миг на око, тленното се облича в нетление и сме укрепени, а не унищожени от този животворящ огън. Но същият този огън е описан в 2 Солунци 2:8, като унищожаваш човека на греха.

Какъв е този огън? Защо не изгаря и не превръща храстите, сградите и хората в пепел? Как вместо това преобразява и изцелява праведните, като в същото време причинява мъка,

дискомфорт, болка и унищожение на нечестивите? Що за огън е това?

Това е огънят, който ще очисти земята от греха, огън, който поглъща нечестието. Така че нека ви задам няколко въпроса:

От какво е направена книгата?

От какво са направени масата или столът?

От какво е „направен“ грехът?

Огънят в края е огън, който поглъща греха, а не материята. И така, от какво е „направен“ грехът? Грехът е идея, отношение, мисъл, метод или принцип и в неговия корен има два елемента, на които се основава: лъжа и егоизъм.

А какво е това, което поглъща и унищожават лъжата?

Истината! Светият Дух се нарича Дух на истината.

Какво е това, което консумира и унищожават егоизма?

Любовта! Бог е любов.

И така, когато дойде Божият Дух, това е Духът на Истината и Любовта. На Петдесетница, когато Духът дойде, хората виждат „огнени езици!“ Защо тогава къщата не изгаря и никой не е пострадал?

Защо някога нечестивите ще страдат, когато огънят на истината и любовта горят свободно и трансформират, облагородяват, укрепват праведните? Библията не ни оставя в съмнение, но ни казва директно: „... погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят (2 Солунци 2:10).

Когато засияе Божията истина, какво се случва в съзнанието на отхвърлилите я, които се придържат към лъжата? Мъка на ума, мъка на сърцето, страдание на психиката! Какво се случва с онези, чиито сърца са изпълнени с егоизъм, когато чистата Божия любов ги освети в пълнота? Притчи 25:21-22 и Римляни 12:20 ни казват: „Ако е гладен неприятелят ти, нахрани го; ако е жаден, напой го; защото, това като правиш, ще натрупаш жар на главата му“.

Какво ще направят онези, изпълнили умовете си с лъжи и закоравили сърцата си в егоизъм, когато Христос се появи и те се изправят лице в лице с вечната истина и любов?

В Откровение 6:15-16 четем: „И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на Седящия на престола и от гнева на Агнето“.

Защо ще направят това? Дали Бог им налага външно наказание, или когато влязат в Божието любящо и свято присъствие, тяхното собствено състояние ще е причината за страданието им?

Бог действително ни е дал доказателство, че огънят на Неговото присъствие поглъща греха, а не материалните вещества. В Левит четем за синовете на Аарон, които, като свещеници, донасят непозволен огън пред Господа. Забележете какво се случва: „А Аароновите синове Надав и Авиуд взеха всеки кадилницата си и като туриха в тях огън и на него туриха тамян, принесоха чужд

огън пред Господа – нещо което им беше забранил. Затова огън излезе от пред Господа и ги пояде; и умряха пред Господа (...) И Моисей повика Мисаила и Елисафана, синовете на Аароновия стрика Озиил, и рече им: Пристъпете, вдигнете братята си отпред светилището и изнесете ги вън от стана. Те прочее пристъпиха и ги изнесоха с хитоните им вън от стана, според както рече Моисей“ (Левит 10:1-5).

Забележете, че огънят от присъствието на Господа ги „пояде“, но телата им не бяха изгорени и техните туники бяха все още непокътнати. Огънят е огънят на истината и любовта, който напълно обхваща онези, които живеят в лъжи и егоизъм, онези, които не са били изцелени по сърце и ум, за да бъдат като Исус.

Но какво да кажем за пасажите в Откровение, които говорят за огън и сярa („огън и жупел“- бел.пр.)? Те звучат като огън, който изгаря плътта, като пожар, който изгаря храсти, храмове и хора. Какво да кажем за това?

Думата преведена като „сяра“ е гръцката дума *thion*, форма на *thios*, което означава „божествено“, „божество“, откъдето произлиза думата „теология“ (изучаване на божественото). Следователно, фразата, преведена като „огън и сярa“ („огън и жупел“- бел.пр.), може по-точно да бъде преведена като „божествен тамян“ или „свят огън“. Отново се връщаме към разбирането, че се има предвид огънят на Божието присъствие, а не буквално изгаряне със сярa! Възможно ли е това да са същите огнени камъни, между които Луцифер е ходил преди падането си, както е описано в Йезекиил 28:14? Възможно ли е това да е огънят, сред който е Илия, когато огнената колесница го отвежда в небето (4 Царе 2:11)?

Библията отново ни оставя без съмнение. Прочетете внимателно този пасаж, който говори за изгаряне със сярa. Забележете къде се извършва: „И друг, трети, ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел (свят огън) пред светите ангели и пред Агнето. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и онези, които се покланят на звяра и образа му, не ще имат отдых ни денем, нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му“ (Откровение 14: 9-11).

Къде се случват страданията и мъченията? В присъствието на светите ангели и Агнето. И какво е това страдание? Умствената мъка, страданието на сърцето, болката на ума, мъките на психиката, когато всеки човек се сблъсква с истината за себе си, за своята история, за отхвърлените възможности. Те се изправят лице в лице с болката и страданието, които са причинили, в контраст с безкрайната любов, благодат и доброта на Бога. И когато всеки човек е прегледал истината за собствения си живот, когато истината е изгорела всички лъжи и е прекалено поразяваща, когато психологическата болка е твърде голяма, те най-накрая изживяват пълното отделяне от Бога, което са избрали, и физически умират с втората, вечната смърт. Тогава, след като всичките нечестиви са умрели от собственото си заразено състояние, идва буквален, очистващ огън и разтопява елементите до „нажежени стихии“, а земята е обновена и става вечен дом на праведните (2 Петър 3:10-12).

Призовавам ви да разгледате доказателствата за себе си, доказателствата на Божието Слово, същността и характера на Божия закон на любовта, естеството и характера на греха и да стигнете до собственото си заключение. Отхвърлете идеите, които рисуват Бога като Такъв,

Който се наслаждава на страданието на Своите създания и им налага наказания. Приемете истината, която Исус разкрива: “Ако сте видели Мен, сте видели Отец. Отец и Аз сме едно.” Виждате ли Исус да наказва хората? Вярвате ли, че Отец е като Исус? Тогава приемете истината. Грехът убива. Грехът унищожавя. Грехът ни отделя от Източника на живота и без Божието милостиво лекарство, води само до разруха и смърт. Бог, от друга страна, е нашият Велик Изцелител и ще изцели и възстанови всички, които Му се доверяват.

Ще му позволиш да те изцели?